

Примена појединих одредби Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-04-00038/2009-04 од 5.5.2009. год.)

1. Закон о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 102/08, у даљем тексту: Закон о отпису камате) ступио је на снагу 13. новембра 2008. године, од када је почео и да се примењује.

Према томе, Закон о отпису камате нема повратно дејство.

2. Према члану 1. Закона о отпису камате, тим законом уређују се услови, обим и поступак отписа обрачунате а неплаћене камате на обавезе које су доспеле за плаћање до 31. децембра 2007. године (у даљем тексту: камата) по основу јавних прихода, и то:

1) пореза на доходак грађана, укључујући и порез на приходе од самосталне делатности;

2) пореза на добит предузећа;

3) пореза на пренос апсолутних права;

4) пореза на наслеђе и поклон;

5) пореза на промет;

6) пореза на регистровано оружје;

7) пореза на фонд зарада;

8) пореза на финансијске трансакције;

9) доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање;

10) доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености.

Према члану 2. став 1. Закона, право на отпис камате на обавезе по основу јавних прихода из члана 1. Закона (у даљем тексту: обавезе) остварује се на основу захтева обвезника, односно лица одговорног за испуњење обавезе обвезника (у даљем тексту: подносилац захтева), који се подноси по испуњењу услова прописаним тим чланом, најкасније до 31. јула 2009. године.

Према ставу 6. члана 2. Закона, отпис камате, у складу са тим законом, врши се подносиоцу захтева – резиденту Републике Србије, који је:

1) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. Закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, осим камате, доспелих за плаћање до 31. децембра 2007. године;

2) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. Закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, доспелих за плаћање од 1. јануара 2008. године до дана подношења захтева.

Споредним пореским давањима, сагласно члану 2. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 20/09, у даљем тексту: Закон), сматрају се новчане казне, камате на основу доспелог а неплаћеног пореза, трошкови поступка принудне наплате и трошкови прекршајноправног поступка.

Према одредби члана 19. Закона испуњење пореске обавезе се састоји у плаћању, о доспелости, дугованог износа пореза.

Према одредби члана 70. ст 1. и 2. Закона, порески обвезник одређује приликом уплате врсту доспелих пореза које плаћа. Распоред уплаћеног износа врши се по следећем редоследу:

- трошкови наплате;
- казна;
- камата;
- износ главне пореске обавезе.

Чланом 75. став 2. Закона, прописано је да се на дуговани порез и споредна пореска давања камата обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Према томе, уколико је обвезник своју пореску обавезу (заједно са припадајућом каматом) уплатио пре ступања на снагу Закона о отпису камате, применом Закона се распоред уплаћеног износа вршио на трошкове наплате (ако их је било), потом на казне (ако их је било), потом на камату (до њеног измирења), а преостали износ – на главну обавезу.

С тим у вези, нема законског основа да се, применом Закона о отпису камате, подносиоцу захтева отпише камата ако је обавеза по основу камате измирена тако што је износ уплаћен на име главног дуга по основу доприноса за обавезно социјално осигурање до дана ступања на снагу Закона о отпису камате распоређен на име камате (обрачунате због доцње у плаћању тог доприноса).

Такође, нема основа да се применом Закона о отпису камате отпише главни дуг подносиоца захтева.

У сваком конкретном случају надлежни порески орган решењем одлучује о праву на отпис камате.